

BEWAAR HET PAND

Uitgave tot bevordering van de handhaving der oude Gereformeerde beginselen
verschijnt eens in de veertien dagen

KOMMISSIE VAN REDAKTIE:

Ds. G. Blom, Meerkerk; Ds. H. C. van der Ert, Katwijk aan Zee; Ds. R. Kok, Soest; Ds. H. van Leeuwen, Elburg; Ds. D. Slagboom, Barendrecht; Ds. M. C. Tanis, Sliedrecht-Centrum; Ds. M. Vlietstra, Bunschoten; A. Beukers, Alphen a.d. Rijn; J. van Heteren, Sliedrecht-Centrum en Joh. van der Lee, Alphen a.d. Rijn.

REDAKTIE:

Ds. G. Blom, Prinses Marijkeweg 13,
Meerkerk. Telefoon 01837 - 1357

ADMINISTRATIE:

Joh. van der Lee, Kwartelstraat 74, Alphen aan den Rijn, telef. 01720 - 73814, postrekening 70.43.50, t.n.v. de administrateur van „Bewaar het Pand” te Alphen aan den Rijn.
Abonnementsprijs f 10,- per jaar. Abonnementsprijs voor de Verenigde Staten en Canada 5 dollar per jaar. Advertenties f 0,25 per mm. Bij kontrakt korting.

MEDITATIE

GROTE BLIJDSCHAP

Vreest niet, want ziet, ik verkondig u grote blijdschap
Lucas 2:10

Kerstfeest is het geboortefeest van Hem, Die groter is dan alle vorsten en groten van deze wereld, die hebben uitgeblonden op staatkundig, economisch, wetenschappelijk of kunstzinnig gebied. Van de Koningstelsel uit het geslacht van David, Die geboren werd in Bethlehem's stal, mag de kerk wel zingen: "en welke vorsten ooit het aardrijk moog bevatten, Wie hunner is met U gelijk te schatten?" En wie met het oog des geloofs de heerlijkheid mag zien van de Eniggeborene des Vaders, neergelegd in de kribbe en gewonden in doeken, knielt in verwondering en aanbidding neer en stamelt met de apostel: "buiten alle twijfel, de verborgenheid der godzaligheid is groot: God is geopenbaard in het vlees! Beminnelijk Vorst, Uw schoonheid, hoog te loven, gaat al het schoon van mensen ver te boven!"

De engel, die Zijn geboorte mag melden aan de huiverende herders in Efratha's velden, is dan ook een bringer van een goede boodschap, van de heerlijkste boodschap, die sinds de val in het paradijs ooit op deze wereld had geklonken: Vreest niet, want ziet, ik verkondig u grote blijdschap!

O zeker, er zijn op deze wereld mensen geweest en ze zijn er nog, die zich hebben ingespannen en die zich nog inspannen om in deze wereld orde op zaken te stellen, om de mensen vooruit te brengen, op een hoger plan, ontwikkeling en welvaart! En we willen het niet verachten, hoewel we dienen te bedenken, dat al die vooruitgang en welvaart slechts een zeer betrekkelijke waarde heeft. Ze maakt immers de mens zelf niet wezenlijk anders; ze biedt hem misschien welvaart, maar geen waarachtig wel-zijn! Maar Christus heeft op een met vloek beladen wereld, aan gemartelde, zuchtende, zwervende en dolende mensen blijdschap gebracht, grote blijdschap!

Het ongeloof vraagt wrang en spottend: "En waar is die blijdschap dan?" En men wijst op de nood van deze wereld, op de gevangenis, de ziekenhuizen, de kerkhoven, de misdaden, de rampen, het onrecht, de honger, de armoede, de oorlogen. En wie zou dit alles kunnen en durven ontkennen? De wereld bloedt immers uit duizend wonden!

Blijdschap veronderstelt een stralende lentedag! Maar 25 December is maar al te vaak een sombere, kille, grauwe regendag. Een beeld van het leven van de mens, waarvan het uitnemendste moeite en verdriet is: hopeloos en troosteloos. De droefheid is zo werkelijk. De tranen, die op aarde worden geschreid, zijn vele en bitter; de wonden zijn diep en schrijnend.

Ja, maar temidden van die bange werkelijkheid, in een wereld en een mensheid, die alleen nog vertwijfelend kan geloven in bankroet en ondergang, klinkt de boodschap van de hemelse troongeest: "Vreest niet, want ziet, ik verkondig u grote blijdschap!"

Er is blijdschap, grote blijdschap, wanneer Kerstfeest meer voor ons is dan het rode schijnsel van verlichte etalages, kerstbomen, kerstganzen en zoveel andere uiterlijkheden, die alleen maar van de ware zin van het Kerstfeest afleiden.

Er is blijdschap voor zondaren, die de droefheid naar God, de droefheid naar Gods wil leerden kennen. Die droefheid is wezenlijk anders dan de droefheid der wereld, die slechts

de dood werkt. Maar waar de smart gekend wordt over de zonde, waar de schuld werd aangeboden, waar een mens vastgelopen is met alle pogingen tot zelfverlossing en vastgelopen is met zijn eigen voornemens, waar het verlangen, het dorsten naar God, naar vrede en verzoening met Hem in de weg van het recht wordt gekend, maar waar tevens verstaan wordt: alleen Het Wonder Gods kan mij redden, en gebeden wordt: "Och, dat Gij de hemelen scheurdet, dat Gij nederkwaamt!". daar wordt ook de Kerstboodschap als de Goede Tijding blij begroet.

Herodes zou dan ook om de boodschap van de engel hebben gelachen. De farizeeërs zouden ermee hebben gespot. Maar daarom gaat de hemelse afgezant naar de herders, die ongetwijfeld de droefheid naar God, waarvan we zoëven spraken, kenden. En de boodschap van de engel was voor hen hemel-muziek: "Vreest niet, want ziet, ik verkondig u grote blijdschap, die al den volke wezen zal; namelijk dat u heden geboren is de Zaligmaker, welke is Christus, de Heere, in de stad Davids!"

Grote blijdschap; blijdschap, koninklijk mild! God heeft de hemel gescheurd en Zijn Zoon gegeven. Die de oorzaak van onze eeuwige honger en kommer zal wegnemen. En wij mogen het weten, dat Hij Zijn werk op aarde heeft volbracht! En Zijn werk is volmaakt!

Gij, die God zoekt, in al uw zielsverdriet: houdt aan, grijpt moed! Vlucht tot Hem, Die er is, om treurigen Sions te troosten. Hij geeft sieraad voor as, vreugdeolie voor treurigheid, het gewaad des lofs voor een benauwde geest! Een andere Toevlucht ken ik geen; hulpeloos kom ik tot U vlien! En in de schaduw van Zijn vleugelen zal ik vrolijk zingen!

Vlietstra

VAN DE REDAKTIE

1. Weer 6 pagina's — Het blijkt gewenst opnieuw uit te komen met een blad van 6 pagina's. Meer dan eens moeten vervolgartikelen overstaan. Dat willen we zoveel mogelijk voorkomen. Vandaar een paar pagina's extra.

Dat brengt natuurlijk wel kosten mee, maar onze abonnees hebben steeds weer getoond achter het blad en het doel daarvan te staan, zodat we in financieel opzicht tot nu toe geen al te grote zorgen hebben gehad.

2. School voor Dundas en Hamilton — De penningmeester van de Rehoboth Christian School Society zond bericht omtrent de ontvangst van een bedrag van f 10.000,— (\$ 4.365). Hij schreef, dat het bestuur en de schoolvereniging dankbaar zijn voor de financiële steun uit Holland. Zij weten, dat velen meeleven en bidden voor de school. De vereniging mag er Gods hand in zien, dat het ene obstakel na het andere wordt weggenomen. In september j.l. was er in de gemeenten van Dundas en Hamilton een „financial drive". Die bracht ongeveer 43.000 dollar op. De dames zijn op allerlei wijze actief om geld te verzamelen. Zij hielden een bazar, die ongeveer 5.000 opbracht. Maar hoewel er zoveel geld ontvangen is, staat het er nu zo voor, dat aan het einde van het boekjaar op 31 maart 1978 er nog een tekort van 48.000 dollar zal zijn voor de schoolbouw. Er is echter het vertrouwen op de Heere, dat Hij in alles wat de school betreft zal voorzien.

B.

CATECHISMUS, LEERBOEK VAN DE ORDE DES HEILS.

ZONDAG 36.

In het derde gebod spreekt de Heere van Zijn naam. En daarmee wordt dit woord ons op het hart gebonden: "Gij zult de naam des Heeren uws Gods niet ijdel gebruiken; want de Heere zal niet onschuldig houden, die Zijn naam ijdel gebruikt."

Maar daarmee wordt het ons tegelijk betuigd, dat wij een recht gebruik hebben te leren maken van Zijn naam, daar wij in de naam des Heeren gedoopt zijn. Het niet aanroepen van Zijn naam is wel het allerergste, want dit is een negeren van de Heere in Zijn bestaan en openbaring. Want wij leven toch onder het licht van Zijn volheerlijke heilsopenbaring. En dan voort te leven in die Godonterende zorgeloosheid, al is het dat de vorm van de godsdienst nog onderhouden wordt "doch hun hart verre van Mij doen," zegt de Heere. Daarom de Heere tot ons komt met Zijn vermanend vragen: "Ben Ik een God van nabij, spreekt de Heere, en niet een God van verre? Zou iemand zich in verborgen plaatsen kunnen verbergen, dat Ik hem niet zien zou? spreekt de Heere. Vervul Ik niet de hemel en de aarde? spreekt de Heere." En aan dat Goddelijk vermaan verbindt de Heere Zijn grote naam om tot bezinning te komen, om in de zorgeloosheid van dat indroevig negeren, niet langer voort te leven, door met ernst te komen tot het aanroepen van de naam des Heeren. Want in die weg is het alleen mogelijk het hartvernieuwende leven deelachtig te worden, om te leren leven in de vreze des Heeren, want dat is het beginsel der wijsheid. En wordt dat gemist in ons hart en leven, dan is alles ons tot een oordeel, door Zijn naam te stellen tot een vloek. Wat met een innige droefheid beweend wordt, zodra het ons duidelijk mag worden, dat de bewegende oorzaak van des mensen zaligheid is in de verheerlijking van Zijn naam door de lijdende Borg, Die gezegd heeft: "Ik heb U verheerlijkt op de aarde; Ik heb voleindigd het werk, dat Gij Mij gegeven hebt om te doen. En nu verheerlijk Mij, Gij Vader, bij Uzelf, met de heerlijkheid, die Ik bij U had, eer de wereld was."

Daar Christus als de Zone Gods de naam van Zijn God en Vader in al Zijn deugden en daden heeft verheerlijkt door Zijn borgtochtelijk lijden en sterven, verheerlijkt de Vader op grond van recht en gerechtigheid Zijn grote naam in het zaligen van ellendige zondaren. En zo schittert daarin Gods bewegende en werkende oorzaak, wat voor het innerlijke leven des geloofs van zo grote betekenis is. Want het bedrukte hart, dat zucht onder de last der zonde, en weent over al de smaad, die de Heere werd aangedaan, zoekt heilbegerig naar de oorzaak, waarom zij uit die ellende zou verlost kunnen worden. En die kunnen zij in zichzelf niet vinden, om de Heere te bewegen tot de verheerlijking van Zijn reddende en ontfermende liefde. Wat menig hart mistroostig doet nederzitten, daar de Heere, naar de innerlijke overtuiging des harten, alleen maar verheerlijkt kan worden in mijn eeuwig verderf. En daarom moet het dezulken duidelijk worden door de onderwijzingen van de Heilige Geest uit de Schrift, dat de Heere het doen kan en doen wil om de verheerlijking van Zijn grote naam. En dat had Ezechiël in de naam des Heeren het bedrukte en bedroefde volk te boodschappen, wat voor hen was een ademtucht des harten, want: "Zo zegt de

Heere : Ik doe het niet om uwentwil, gij huis Israëls! maar om Mijn heilige naam, die gijlieden ontheilgd hebt onder de heidenen, waarheen gij gekomen zijt." Waarom wij dan ook de heilige naam Gods anders niet, dan met vreze en eerbied gebruiken in het leven des geloofs, dat door de liefde werkt. Want in dat verband zegt de Heere: "En Ik zal Mijn Geest geven in het binnenste van u; en Ik zal maken, dat gij in Mijn inzettingen zult wandelen, en Mijn rechten zult bewaren en doen. En gij zult wonen in het land, dat Ik uw vaderen gegeven heb, en gij zult Mij tot een volk zijn, en Ik zal u tot een God zijn." En dat alles doe Ik, zeide de Heere tot het volk, dat geen verwachting meer had van zichzelf, om de eer van Mijn grote naam, die verheerlijkt zal worden en nu daadwerkelijk door Christus en in Christus Zijn verheerlijking heeft verkregen. En dat vanuit Gods eeuwige Raad.

Maar van dat alles, en let daar wel op, is dit de vrucht geweest naar des Heeren Woord: "Dan zult gij gedenken aan uw boze wegen en uw handelingen die niet goed waren; en gij zult een walging van uzelf hebben over uw ongerechtigheden en over uw gruwelen." En dat hadden zij van tevoren niet, want toen was het volk met zichzelf ingenomen en dat deed hen dwalen van de wegen des Heeren. Maar is het een walgen van zichzelf tegenover de Heere, dan is het een leven bij Zijn goedertierenheid tot bekering, wat gepaard gaat met een hartelijke vreugde in God door Christus, tot verheerlijking van Zijn Naam. Want dat was niet alleen de bewegende oorzaak, doch ook het doel der zaak. Wat Zacharias deed zingen tot eer van de Heere: "Dat wij, verlost zijnde uit de hand onzer vijanden, Hem dienen zouden zonder vreze, in heiligheid en gerechtigheid voor Hem, al de dagen onzes levens."

En zo komt de Heere daartoe de heilige wet van Zijn liefde in het hart te graveren, opdat wij de heilige naam Gods anders niet dan met vreze en eerbied gebruiken. Want daaruit is het alleen mogelijk op een rechte en Gods welbehagelijke wijze te ijveren voor de naam en zaak des Heeren. Waarvan in het geloof gezongen wordt tot eer van Zijn naam: "De Heere heeft een welgevallen aan degenen, die Hem vrezen, die op Zijn goedertierenheid hopen." En daaruit is de volvoering van het Goddelijke verlossingsplan voortgekomen. Zodat het is in het biddend komen tot de Heere, een treden in het heiligdom van Zijn goedertierenheid, om er steeds inniger aan Hem verbonden te mogen worden, tot onze bekering, die wij van dag tot dag nodig hebben. Opdat Hij van ons recht bekend, aangeroepen, en in al onze woorden en werken geprezen zou worde."

Maar nu hebben wij door dat bekennen meer te verstaan dan een uitwendig belijden, want dat is een lamp die uitgaat. Het gaat hier om de olie des Geestes, die wij bij de innerlijke beleving des harten nodig hebben. Want hier wordt gezegd: "Opdat Hij van ons recht bekend worde." En dat is alleen mogelijk door een oprecht geloof, want daarin leeft de oprechtheid van de liefde, waarin is het getuigenis van de Geest des Heeren. Waarmee wij een uitwendige belijdenis wel niet willen verachten, maar bij de Heere, Die ziet naar waarheid in het binnenste, gaat het in de kern der zaak om het betrachten van de liefde. En dat hebben wij ook nodig bij het aanroepen van Zijn naam in geest en waarheid. Waartoe wij elkander hebben op te wekken, opdat het leren bidden naar Zijn wil, van Hem met ernst begeerd mocht worden.

Wij worden hier immers gewezen op het aanroepen van de Heere. Waarop de Schrift aandringt met dit woord: "En het zal zijn dat een iegelijk, die de naam des Heeren zal aanroepen, zalig zal worden." Het is een roepen dat opkomt uit de nood des harten tot de Heere. Want Hij moet er aan te pas komen, buiten Hem is alles te kort. En dat niet zo nu en dan, door de drang der omstandigheden. Maar met steeds meer ernst, daar het hart alleen ruimte ziet in de naam des Heeren, zodat Hij ons alleen uit de nood en dood van onze ongerechtigheid kan verlossen. Laat ons dan bidden tot Hem om de ontdekking aan die nood en dood van onze verlorenheid, opdat het zou mogen worden: "Maar ik riep de naam des Heeren aan, zeggende: Och Heere, bevrijd mijn ziel." En zie de Heere was hem genadig en rechtvaardig in het vervullen van Zijn beloften, om het uit te roepen: "en onze God is ontfermende." Opdat de Heere zo biddende door ons geprezen mocht worden in al onze woorden en werken, want het gebed is het voornaamste stuk der dankbaarheid.

En nu zegt onze belijdenis in de tweede of laatste vraag, dat het zweren en vloeken met het lasteren van Gods naam, wel zulk een grote zonde is, zodat er geen groter zonde is, noch die God meer vertoort, dan de lastering. Zijns naams. Waarom het degenen, die dat met stilzwijgen konden verdragen, gezegd is: "Indien hij het niet te kennen geeft, zo zal hij zijn ongerechtigheid dragen." Zodat Paulus er tegen getuigt, met dit woord: "En hebt geen gemeenschap met de onvruchtbare werken der duisternis, maar bestraft ze ook veel eer." Wij moeten het op die plaats waar Gods naam onteerd wordt niet uit kunnen houden en hebben er ons ver van te houden. Met uw christelijke wandel en het ootmoedig getuigen tegen die onvruchtbare werken der duisternis, hebt u dat kwaad te veroordelen, wanneer dat eniger mate met vrucht kan geschieden. En in dat verband zegt de Heere Jezus: "Geef het heilige de honden niet, noch werpt uw paarlen voor de zwijnen; opdat zij niet te eniger tijd dezelve met hun voeten vertreden, en zich omkerende u verscheuren." Om dan in dat verband biddende verder te gaan, want de Heere zegt: "Bidt en u zal gegeven worden, zoekt, en gij zult vinden; klopt, en u zal open gedaan worden."

Soest.

R. Kok.

NAAR DE KATECHISATIE

220

VAN DE VOLEINDING

Het eeuwige leven (2)

Gehandeld hebbende in onze vorige les over „het eeuwige leven”, zouden we als de laatste les van onze „katechisatie” nog bespreken, dat hier HET BEGINSEL van die eeuwige vreugde moet worden gekend.

Gods volk zal in de hemel geen vreemd of nieuw werk verrichten. Het wordt hier in dit leven geleerd: God grootmaken voor Zijn onverdiende genade-weldaden, in aanbidding van het grote wonder van Zijn genade, wanneer het daarop mag terugzien: „Ik ben gevonden van degenen, die naar Mij niet vraagden: Ik ben gevonden van degenen, die Mij niet zochten.” (Jes. 65 : 1).

Alleen is dit het verschil: hier is er nog niet de VOLLE zaligheids-genieting, welke Gods kinderen zullen ontvangen, wat we in onze vorige les opmerkten. Hier blijft het alles ten dele, zoals de apostel schrijft in I Kor. 13. En die volle zaligheids-genieting zal onvoorstelbaar volkomen zijn. Zij wordt in de Bijbel vergeleken met een „maaltijd”, met een „erfenis”, met een „kroon” aan het einde van de loopbaan des geloofs en in de gelijkenis van de Heere Jezus over de „talenten”, wanneer een eigenaar het beheer van zijn goederen overgaf aan zijn dienstknechten en tot de getrouwe beheerders sprak: „Gaaf in, in de vreugde uws heeren.” Welnu, zo wordt aan deze kant van het graf het BEGINSEL van die eeuwige vreugde gekend. Wat is „vreugde”?

We zouden haar kunnen omschrijven als een „uiting van zielsverheffing bij bevrediging van innerlijke behoeften”. En dat mag gelden van de „verlossing van Gods kerk uit zo grote nood en dood, welke hier een aanvang neemt, namelijk in de wedergeboorte.

Deze verlossing nu begint niet met „vreugde”, zoals in de gelijkenis van de „zaaier” door Christus gewezen wordt op het zaad, dat op steenachtige plaatsen valt. Dat geldt degene, die het Woord hoort en datzelfde terstond met vreugde ontvangt, maar... geen wortel heeft in zichzelf, doch slechts voor een tijd is.

De vreugde, welke de Heere in het zaligmakend geloof schenkt, is een vreugde „in God”. God is de bron van de vreugde. Uit Hem vloeit zij voort naar psalm 43 vs. 4 (onber.) „En dat ik inga tot Gods altaar, tot den God der blijdschap mijner verheuging, en U met de harp love, o God, mijn God!”

Deze vreugde wordt geboren uit „smart”, en wel uit smart over het Godsgemis, over het gezondigd hebben tegen een rechtvaardig en goeddoend God. Deze smart ontstaat in het verslagen en gebroken zondarshart, dat de zonde beweent voor God en belijdt. Toch ligt in dit bewenen en belijden van de zonde en schuld al enige zoetigheid. Verstaat en kent u daarvan iets, lezer(es)?

Zulk een wenend en missend mens, dat uit de

diepte van zijn nood tot God roept, zal de Heere niet laten staan en tevergeefs laten roepen. Moge het beproefd worden, zo zal de Heere toch een „verrassend” God zijn en uit Zijn Woord de ziel vertroosten met Zijn rijke beloften voor... een schuldig en doemwaardig volk in zich zelf. O, die mogelijkheid van zalig te kunnen worden, ja, dat die heilige God nog te doen wil hebben met zulk een ellendige! Zal dat geen beginsel van „vreugde” geven in het hart? Van die vreugde IN GOD, Die voor snode zondaren een weg heeft uitgedacht en daargesteld in de zending van Zijn lieve Zoon, Jezus Christus?

Maar, nu gaat het bij de voortgang van 's Heeren genade-werk over de vraag: is die dierbare Borg ook voor mij gekomen? Zulk één wil zekerheid hierover hebben. Ja, dat het eens waarlijk kerstfeest mag worden, zoals bij de herders.

Die herders waren wel eens heerlijk vertroost in hun leven op de beloften des Heeren aangaande de beloofde Verlosser. Maar zij zagen met verlangen uit naar de vervulling, naar Zijn komst in het vlees. Wel, was het dan niet een oorzaak en stof van grote blijdschap, toen zij de tijding uit de hemel mochten ontvangen door de engel: „Vreest niet, want ziet, ik verkondig U grote blijdschap, die al den volke wezen zal, namelijk dat u heden geboren is de Zaligmaker, Welke is Christus de Heere, in de stad Davids!” Hebben zij toen niet het beginsel van de eeuwige vreugde mogen smaken? Dat bewees hun dadelijke gang naar Bethlehem. Zij gingen met haast, gaande gemaakt door de liefde. Het ging om Hem, naar Wiens komst zij hebben uitgezien.

O, het leven uit de belofte geeft vreugde in het hart voor allen, die die Zaligmaker hebben nodig gekregen tot verzoening van hun schuld. Maar nog rijker en voller wordt die vreugde bij de vervulling van hun uitzien, de ontmoeting en omhelzing van de dierbare Borg. Zie dat bij Simeon en bij de oude Anna in de tempel!

Ja, wat zal dan de genieting van de eeuwige vreugde zijn, ja reeds wanneer de ziel van Gods kinderen na hun sterven van stonde aan tot Christus, hun Hoofd, wordt opgenomen, maar nog heerlijker bij de opstanding des vleses!

Hier wordt de genieting van het beginsel van de eeuwige vreugde vaak verstoord vanwege de zorgvuldigheden des levens, door afdwalingen, door bestrijdingen. Onkunde en ongelooft, eigen „ik” en eigen eer spelen nog zoveel parten bij Gods kinderen. Worde dat alles hen meer tot smart. Dan wordt de troost ervaren, dat Christus het beginsel der eeuwige vreugde bewaart in hen, ja, dat het vast ligt in Hem, Die betuigd heeft aan een Petrus: „Maar Ik heb voor u gebeden, dat uw geloof niet ophoude.” En ligt dat beginsel niet vast bewaard in de Drieënige God Zelf, in de eeuwige trouw van Zijn verbond?

Wat zal eens die volkomen genieting zijn, wanneer het „ten dele zijn” teniet gedaan is! Dan geen zondigen meer, geen afdwalen, geen zwakheden van het lichaam, geen gebreken ervan. Dan zal psalm 68 : 2 ten volle in vervulling gaan:

„Maar 't vrome volk, in U verheugd,
Zal huppelen van zielevreugd,
Daar zij hun wens verkrijgen.
Hun blijdschap zal dan, onbepaald,
Door 't licht, dat van Zijn aanzicht

straalt,

Ten hoogste toppunt stijgen.”

Zo zijn wij dan nu tevens aan het eind van onze katechisatielessen gekomen. Terugziende, met zoveel tekorten. Mocht de Heere het gebrekkvolle willen zegenen.

„De vreugde in God!”

Hebben we die volzalige God leren kennen, lezer(es)? Hem te missen is alles te missen. Hem te bezitten is alles te bezitten, voor tijd en eeuwigheid.

Wat is dan de wereld arm met al haar schijn-genot en haar schijn-vreugde. En wat is de godsdienstige mens arm, die zonder genade, onbekeerd voortleeft, ja, daarbij meent, toch bekeerd te zijn door de uiterlijke voorrechten te houden voor ware bekering. Wat zal dat ontzettend zijn: met een ingebeelde hemel naar de hel te gaan!

Hebben we die Zaligmaker en Borg nodig gekregen? Buiten Hem zal het een eeuwig ziels-verderf zijn. In en door Hem het deel krijgen aan Zijn heil, aan het herstel in God's volzalige gemeenschap, aan het beginsel van de eeuwige

vreugde en eens-aan de ongestoorde, volkomen genieting daarvan! En dat alles door Zijn Woord en Geest.

O, zoek de Heere in het heden der genade, terwijl Hij nabij is! Jes. 55:6.

En.

„Gij, die God zoekt in al uw

zielsverdriet,

Houdt aan, grijpt moed, uw hart zal

vrolijk leven;

Noorddriftigen, veracht Zijn

goedheid niet;

Nooit zal Hij Zijn gevangenen begeven.”

Van zulk een arm en bedrukt volk zal het mogen gelden: „Zij zullen eeuwige vreugde hebben”!

E.

v. L.

GENERALE SYNODE 1977

7

We willen nu luisteren naar wat de minderheid van de commissie zegt, temeer daar deze onze eigen gevoelens vertolkt. Het rapport van de minderheid telt 8 folio-bladzijden, wel een bewijs, dat de predikanten Brons en Vlietstra er werk van gemaakt hebben om hun standpunt goed gemotiveerd naar voren te brengen. Ten aanzien van de vormgeving - aldus het minderheidsrapport - van deze instructie zij opgemerkt, dat in de instructie zelf geheel voorbij gegaan wordt aan de uitspraken, die in het verleden t.a.v. de zaak die hier aan de orde is, zijn gedaan. Van het begin af zijn door de kerk duidelijk lijnen getrokken en aangewezen.

Danvolgt in dit rapport een overzicht van uitspraken, van de kerkvergadering van Laodicea (360), van het convent van Wezel (1568) en van de synodes van 1574, 1578, 1581, 1586. De Nationale Synode van Dordrecht 1618-1619 - zo staat er verder - besloot: „In de kerken zullen alleen de 150 psalmen Davids, de 10 geboden, het Onze Vader, de 12 artikelen des geloofs, de lofzangen van Maria, Zacharias en Simeon gezongen worden. 't Gezang: O God, die onze Vader zijt”, wordt in de vrijheid der kerken gesteld, om het te gebruiken of na te laten. Alle andere gezangen zal men uit de kerken weren, en waar er enige alrede ingevoerd zijn, zal men ze met de gevoeglijkste middelen afschaffen.”

De predikanten Brons en Vlietstra gaan vervolgens de instructie na, eerst de constatering. We nemen ook daaruit een en ander over: ad. 4. Wanneer gesteld wordt dat het N.T. getuigt van de heilsdaden die de Heere heeft verricht in het zenden van Jezus Christus en de uitstorting van de H. Geest geldt dit evenzeer voor het O.T. Ook het O.T. getuigt van deze heilsdaden, zij het dat deze heilsdaden nog niet waren vervuld. De inhoud van het O.T. (en dus ook van de psalmen) is van deze heilsdaden van God niet los te denken. Het is opmerkelijk hoe dikwijls m.n. de psalmen in het N.T. worden geciteerd, en als in Christus vervuld ons worden aangewezen. Vele psalmen worden in het N.T. genoemd als door Christus gesproken bv. Hebr. 2:12; 10:5,6 e.a. Er is reden om te stellen: in de psalmen spreekt niet slechts de gemeente, maar in de gemeente zoals ze zingt in haar psalmen spreekt Christus door Zijn Geest. Vandaar wellicht dat de N.T.-ische gemeente er geen moeite mee had om in de psalmen te zingen van het heil dat God in Christus haar schonk door de Heilige Geest. De wel eens uitgesproken gedachte dat de psalmbundel als O.T.-ische voor de gemeente van het N.T. van betrekkelijke waarde zou zijn, als ook de wel voorkomende mening dat de N.T.-ische gemeente in de psalmen niet zou getuigen van de heilsdaden die de Heere in het zenden van Jezus Christus en in de uitstorting van Zijn Geest heeft verricht, is daarmee weerlegd. Het N.T.-ische lied (nog wel te onderscheiden van wat wij nu onder „gezangen” verstaan) kan wel voller en rijker van Gods heilshandelen spreken, maar niet wezenlijk anders.

ad. 7. Dat de gemeente wordt opgewekt om uitdrukking te geven aan haar geloof door het lied (Ef. 5:19,20; Col. 3:16) is op zich nog geen argument voor wat de instructie bedoelt. In het rapport van de meerderheid van uw commissie wordt aan dit argument grote waarde toegekend. Van de instructie wordt gezegd, dat zij onderbouwd is met duidelijke gegevens vanuit de Schrift, waarbij met name aan constatering 7 zal zijn gedacht. Opgemerkt wordt dat de instructie terecht naar Efeze 5:19,20 en Col. 3:16 verwijst. Op grond van de voorhanden zijnde gegevens zou er nauwelijks twij-

fel aan bestaan, dat bij deze Schriftplaatsen aan meer moet worden gedacht dan aan de onder ons bekend zijnde 150 psalmen. De N.T.-ische gemeente zou naast de psalmen liederen gekend en gezongen hebben, waarbij verwezen wordt naar Ef. 5:14 en 1 Tim. 3:16. Op grond daarvan spreekt de meerderheid van uw commissie uit dat in de instructie gevraagd wordt om een bijbels legitieme zaak.

Naar de mening van de minderheid van uw commissie wordt op deze wijze aan de Schriftgegevens geen recht gedaan.

T.a.v. Ef. 5:19,20 en Col. 3:16 zij opgemerkt: a. niet zozeer op wat, als wel op hoe gezongen dient te worden valt hier alle nadruk.

b. Paulus spreekt over: „psalmoi, hymnoi en ooidai pneumatikai, „psalmos” wijst m.n. op een lied, waarbij van een muziekinstrument gebruik wordt gemaakt. „Hymnos” heeft vooral de betekenis van een religieus lied (lofverheffing), terwijl „ooidè” een algemeen woord is, dat hier dan ook in onderscheiding van het wereldse lied als een geestelijk lied wordt aangeduid.

Alle drie aanduidingen worden in de Septuaginta voor de psalmen gebruikt. De psalmen worden zowel „psalmoi” als „ooidai” genoemd, terwijl m.n. de Hallel-psalmen als „hymnoi” worden aangeduid.

Zowel bij Josephus alsook bij Philo wordt „hymnoi” als een vaste aanduiding voor de O.T.-ische psalmen gebezigd. (T.W.K. dl 8 blz. 499).

Met „psalmen, lofzangen en geestelijke liederen” worden door Paulus niet drie categorieën bedoeld. (T.W.K. dl 8 blz. 502). De conclusie is gerechtvaardigd dat Paulus bij alle drie aanduidingen, zo niet alleen, dan toch wel m.n. aan de psalmen heeft gedacht. De toevoeging: dankende God en de Vader door of in de naam van Jezus Christus is een oproep tot het op N.T.-ische wijze zingen van de psalmen.

Dat er naast de lofzangen in de Evangelien in het N.T. sporen van Christelijke liederen zouden zijn aan te wijzen (Ef. 5:14, 1 Tim 3:16) is niet meer dan hypothetisch (T.W.K. dl 8 blz. 503). T.a.v. Ef. 5:14 geldt dat het hier waarschijnlijk gaat om een bepaald onderdeel van de dienst (oproep aan de dopeling?) maar niet om het fragment van een lied. (T.W.K. dl 8 blz. 503). 1 Tim. 3:16 draagt veel meer het karakter van een belijdenis dan van een lied. Het is op grond van de Schriftgegevens niet terecht dat we in het N.T. een aansporing vinden tot wat de instructie beoogt. Een zaak, die het N.T. ons niet verbiedt, is daarom nog niet bijbels legitiem te achten, althans niet bijbels legitiem in de zin van „in de bijbel gefundeerd”. Vooral wanneer we er op letten hoe de kerk over de zaak die hier als „bijbels legitiem” wordt aangeduid, zich telkens weer heeft uitgesproken, wordt deze aanduiding bijzonder twijfelachtig, en is er wellicht meer reden om te spreken van bijbels illegitiem.

B.

HUISBEZOEK

3

Leiding bij het huisbezoek.

De klacht is algemeen geslotenheid als het gaat over het geestelijke. Daar kunnen wij zelf de oorzaak van zijn, door ontaktische vragen te stellen, b.v. om te beginnen met de vraag of men zich het eigendom van Christus weet of dergelijke. Dan klappt u zelf de deur dicht. Maar in de meeste gevallen is de oorzaak, dat er geen geestelijk leven is, en nog erger, geen interesse of belangstelling ervoor. Dan wordt het wel moeilijk om een gesprek te krijgen. Dan hebt u alleen het woord.

We moeten echter wel de mogelijkheid tot een gesprek open houden. Daarom moet u geen preekje gaan houden, maar de gespreksworm aanhouden, interessant en boeiend om de belangstelling te wekken. We moeten niet met onze eigen bevinding te koop lopen, maar mogen gerust, als het te pas komt, iets uit eigen leven vertellen, wat men aan God heeft, of van anderen, dat ons bekend is. Dat wekt vertrouwen in uw persoon en belangstelling voor de zaak waarom het gaat.

Houdt daarom geen dogmatische beschouwingen, maar prijst de dienst des Heeren aan. Wijst met ernst op de noodzaak van bekering, op het gevaar van verharding, op onze volle verantwoordelijkheid en stelt de beloften van het evangelie voor om tot jaloeusheid te verwekken. Merk u bij een der huisgenoten meer dan ge-

wone belangstelling, bestorm dan zulk een niet met vragen om er uit te halen wat, of meer dan er in zit. Leg niemand haastelijk de handen op. Vertrap geen tere plantjes, maar zie ze op te kweken.

In een voorkomend geval dat men zich zonder enige grond Christus en al Zijn weldaden toe-eigent zijn wij geroepen daarvoor te waarschuwen. Laten wij altijd bedenken, dat wij verantwoording schuldig zijn voor de zielen aan onze zorgen toevertrouwd. Ze zullen van ons hand geëist worden. Moet men nu in zulk een uitoeschiend geval daar met de beukhamer op om dat gebouw van inbeelding te slopen? Door uitspraken als: werp het maar voor de mollen en vledermuizen, of: daar komt u voor eeuwig mee om. Ik geloof het niet. Vooreerst, wij zijn geen hartekenners. Indien het ondanks uw vermoeden op de steenrots is gegrond dan zou u Gods werk beschadigen. Wacht u daarvoor. Maar u moet dat gebouw gaan ondergraven. Als het op het zand gebouwd is valt het vanzelf wel om. Dat kunt u doen door te beginnen met het spreken over de eerste beginselen van het leven dat uit God is, nl. over de droefheid naar God. Een aanvankelijke en voortgaande kennis van eigen verdorvenheid, geestelijk onvermogen, afkerigheid en vijandschap, strafschuldigheid en totale verlorenheid. Niet wetende hoewel hartelijk begeerd hoe van dit alles verlost te worden. Zo dat de vraag geboren wordt: is er enig middel om deze welverdiende straf te ontgaan en weder tot genade te komen? Aldus sprekend merkt u wel of ze met u meegaan, of dit voor hen vreemde zaken zijn. U dient echter wel alle methodisme en graadbejaling te mijden. Het gaat om het wezen van de zaak.

Als het voor u bekende gevallen zijn moet u ze vóór zijn. In vele gevallen zullen ze er niet mee voor de dag komen. Dat men het gebouw van inbeelding, dat u hebt laten vallen, als u weg bent, weer even zo vlug opbouwt, wat in de meeste gevallen zo zal zijn, bent u niet voor verantwoordelijk, maar u hebt uw ziel bevrijd. Het zou te ver voeren alle mogelijke zielstoestanden te noemen met een voorschrift hoe daarmee te handelen. Dit is alleen niet nodig, maar ook onmogelijk. We kunnen het onszelf en elkaar niet leren, daar wij geheel afhankelijk zijn van de leiding van de Heilige Geest.

De pastorale zorg gaat over de gemeente des Heeren. Israëlitisch gezien verkeert men onder de ware gelovigen. De praktijk is echter anders. Onze tijd is arm aan geestelijk leven, ook binnen de muren van de kerk. In vele gevallen mist men de eerste beginselen van het leven. Dan lijkt het meer op evangelisatie-werk. Hoe bedroevend dat ook is, die enige kennis heeft aan eigen onbekeerlijk hart gaat er niet boven staan. Er zijn gelukkig ook andere gevallen. Leiding geven bij alle mogelijke zielsconflicten, duisternissen, aanvechtingen, verachtering in de genade, moeilijkheden met het avondmaal, wettische dienstbaarheid, doorgloeien in de hebbelijkheid van het leven, wat een wijsheid en takt en onderscheidings-vermogen vereist dit alles.

Van grote betekenis is, dat dit alles bij onder-vinding ons niet onbekend is. Min of meer daarin geoefend door strijd, die er altijd aan verbonden is, tot enige klaarheid gekomen met de ambtelijke bekwaammaking door de Heilige Geest, zal ons in staat stellen uitdelers te zijn van de menigerlei genade Gods. Paulus had begeerte naar de gemeente om te volmaken wat aan hun geloof ontbrak. Mogelijk zegt gij: wij zijn geen Paulus. Enigermate zijn we tot hetzelfde werk geroepen, al zijn we dan allen geen dienaars des Woords. Maar het is dezelfde Geest die alles in allen werkt. Zo u slechts met één talent bedeeld bent, zo God u er toe roept, ga er mee handelen. U zult het ervaren, het worden er twee. U staat soms verwonderd, niet wetende vanwaar u de woorden gehaald hebt.

Komt u bij geoefenden in het genadeleven, die in de dadelijke vreze Gods leven, als u zo bevoorrecht bent dat u ze in de gemeente hebt, ze zijn er nog wel, maar spaarzaamelijk, dan hebt u een Elim op uw ambtelijke woestijntocht. Daar behoeft u geen onderwijs te brengen, maar daar krijgt u onderwijs en soms een bevestiging dat u in dezelfde geest gesproken hebt.

Een ouderling

JEUGDBIJBEL

De vraag komt onwillekeurig op, of deze titel

wel juist is voor een boek dat verhalen uit de Bijbel bevat. Enige tijd geleden verscheen er de Kinderbijbel van Evert Kuijt, tot nu toe alleen het Oude Testament, maar met de bedoeling, dat binnenkort ook het Nieuwe Testament het licht ziet. We hebben nu dus een Kinderbijbel en een Jeugdbijbel. Eigenlijk moesten we de Jeugdbijbel eerst noemen, omdat die al in 1976 verschenen is. Dat we daar niet eerder aandacht aan hebben geschonken komt, omdat we pas kort geleden met deze Jeugdbijbel kennis maakten. Aan het boek van Kuijt is al voor de verschijning in de pers veel aandacht besteed door advertenties en ook op andere wijze is tevoren gewezen op deze uitgave. Dat is voorzover we weten niet ten aanzien van de Jeugdbijbel het geval geweest. De heer I. A. Kole noemt deze bijbel al in zijn artikel: Het gezin en de (kinder)bijbel in het kortgeleden verschenen boek: Het gezin vandaag en morgen.

Hij geeft daar een indeling naar de leeftijd en spreekt van de kleuterbijbel van 3 tot 7 jaar, de kinderbijbel van 7 tot 10 jaar, waaronder hij die van Kuijt rangschikt en de jeugdbijbel vanaf 10 jaar, waaronder hij deze Jeugdbijbel vermeldt. Daaruit kunnen we dus opmaken, dat deze bedoeld is voor oudere kinderen. We willen ons eerst nog even bezig houden met de vraag of we met de aanduiding van Jeugd- of Kinderbijbel wel op de goede weg zijn. Dat er uit de bijbel verteld wordt is begrijpelijk en noodzakelijk. Dat dit naar het bevattingsvermogen van kinderen of van de jeugd geschiedt is vanzelfsprekend. Het gaat er om de kinderen op een geëigende wijze in aanraking met het Woord des Heeren te brengen. Dat gebeurt door de prediking ook. Deze richt zich op de gehele gemeente, jong en oud, bekeerden en onbekeerden. De Heere Zelf spreekt door de prediking allen aan die onder het Woord verkeren en gebruikt die prediking als een middel in Zijn hand tot bekering en tot alles waartoe de Heere Zijn Woord zendt.

Nu zijn er al lange tijd in verschillende plaatsen en in verschillende kerken jeugddiensten. Daarin richt de prediker zich speciaal tot de jeugdigen, die samenkomen. Op deze wijze wordt de jeugd losgemaakt van het gezin, van de gemeente. Voorzover ons bekend hebben onze kerken dit veroordeeld door niet tot het houden van jeugddiensten over te gaan. Maar de laatste tijd komen er kindernevendiensten op. Het woord zegt al wat de zin ervan is. Hier komt o.i. nog meer naar voren, dat kinderen als een afzonderlijke eenheid worden beschouwd en bewerkt, ten koste van de kerkelijke gemeenschap. De kinderen behoren zo vroeg mogelijk meegenomen te worden onder de bediening van het Woord, samen met de ouders en de gemeente. Dat blijkt op vele plaatsen niet meer te functioneren. Ook in eigen kerken wordt plaats ingeruimd voor kindernevendiensten. We gaan daarop niet nader in. Het ging ons alleen om het constateren van feiten, van verschijnselen, die als bedenkelijke symptomen moeten worden signaleerd, hoe goed de bedoeling mogelijk ook is. We vinden hierin enige overeenkomst met de verschijning van Kinder- en Jeugdbijbels.

En nu komen we terug op de Jeugdbijbel. Is er een bijbel voor de jeugd en een voor volwassenen? Heeft de jeugd een andere bijbel nodig dan volwassenen? Kan de Heere niet door Zijn eigen Woord, zoals we dat ontvangen hebben, ook kinderen bearbeiten ten leven? Mogen we ermee volstaan onze kinderen alleen een gedeelte van Gods Woord in handen te geven?

Deze en dergelijke vragen komen op, wanneer we deze Jeugdbijbel ter hand nemen. We hebegeeft. We houden er ons van overtuigd dat schrijver en uitgever de beste bedoelingen hebben gehad bij het op de markt brengen van deze uitgave. Maar deze bijbel geeft ons slechts een gedeelte van de Bijbel.

In wat daarin geboden wordt vinden we niet meer dan een gedeelte van de verhalen, die in kinderbijbels kunnen voorkomen. De omvang van het boek liet niet toe om alle verhalen op te nemen. Er moest een keuze worden gemaakt. De schrijver heeft daarbij wel nauwgezet een keuze gemaakt. Hij sluit zich in veel opzichten ook aan bij de woorden van de Schrift zelf.

We hadden verwacht, dat de schrijver wel een Voorwoord zou geschreven hebben om zijn werk te introduceren. Maar dat missen we. Wel vinden we aan het einde van het boek in het laatste stuk onder de titel: Gods grote geschenk iets

wat wel in deze richting wijst. We lezen daar o.a.: Op korte en eenvoudige wijze hebben wij een gedeelte van de Bijbel overdacht. Als de Heere ons Zijn Woord niet had gegeven, dan zouden wij blind zijn als de heidenen, die nog nooit gehoord hebben van de weg, die tot de zaligheid leidt. God heeft ons door de Bijbel een groot geschenk gegeven. In dat Woord heeft Hij ons bekend gemaakt wie wij zijn en dat wij dat geworden zijn door van God af te vallen. Zo gaat de schrijver verder en dan eindigt hij als volgt: Dat de Heere dat wondere werk in onze ziel mocht werken door middel van Zijn Woord en Geest! Het grote geschenk van Zijn Woord moge voor ons een middel zijn tot onze eeuwige verlossing en tot glorie van de Vader en de Zoon en de Heilige Geest!

Al vinden we dus in dit werk slechts een gedeelte van wat de Heere ons in Zijn Woord zegt, we staan toch positief tegenover deze uitgave, gezien het doel dat de schrijver beoogde en de wijze waarop hij de Schrift poogt na te vertellen. Als het goed is moeten allen, die lezen en luisteren, daardoor tot de Schrift zelf gebracht worden.

Het boek maakt een voorname indruk, zowel wat het formaat betreft als de wijze waarop het zich presenteert. Er komen een paar honderd gravures in voor uit een prentbijbel van 1791. De vraag komt wel op, of het niet beter was geweest om tekeningen te geven, die meer aanspreken en mogelijk ook beter weergeven hoe het kan zijn geweest. De uitgever heeft een groot lettertype gebruikt. Dat helpt ertoe mee om een goede indruk van dit werk te verkrijgen. Het geheel vertoont een rustig beeld.

De inhoud spreekt aan. Marinus Nijse weet te vertellen. Het boek leest gemakkelijk en we stellen ons voor, dat b.v. onderwijzend en zondagsschool-personeel een dankbaar gebruik van deze Jeugdbijbel zullen maken.

We hebben dus waardering, maar we moeten toch op een en ander wijzen. Op blz. 5 lezen we: Hij zou mens worden om de schuld te betalen en also het recht te verwerven op het eeuwige leven, dat door de eerste mensen was verloren. Komt hierin Christus lijdelijke en dadelijke gehoorzaamheid tot z'n recht? Op blz. 10 staat, dat de ark tien ellen hoog was. Dat moet zijn dertig ellen. Op blz. 11, dat het water vijftig ellen boven de bergen uitrees, in plaats van vijftien ellen. Op blz. 16 lezen we, dat de Heere tot Abram zegt: vrees niet, Abram, Ik ben u een Schild, uw loon zal zeer groot zijn. De Schrift zegt: Ik ben u een Schild, uw Loon zeer groot. Op blz. 51 vertelt Nijse, dat na enige honderden jaren uit de twaalf zonen van Jakob het grote Israëlietische volk was voortgekomen. Duurde dat werkelijk enige honderden jaren?

Hierbij willen we het laten. We hebben bij het doorlezen meer aantekeningen gemaakt. Die we hierboven vermeldten moeten genoeg zijn om de schrijver er toe te zetten het hele werk op zulke punten nog eens kritisch te bekijken en bij een volgende druk verbeteringen aan te brengen. Er komen ook drukfouten voor, maar slechts heel weinig, een teken, dat er zorg aan deze uitgave is besteed.

Tenslotte vermelden we, dat het boek geschreven is door Marinus Nijse, dat het 295 blz. telt, 54 verhalen uit het Oude en 51 uit het Nieuwe Testament bevat en dat het f 49,50 kost, wat naar onze mening voor zo'n pracht uitgave niet hoog is te noemen. Het werk is uitgegeven door Uitgeverij Pieters Groede b.v. te Groede.

B.

CLIFTON

In het jaarboek 1977 van de Free Reformed Church of North America staat een en ander over deze gemeente, gelegen in New Jersey, dichtbij New York.

Zij werd in november 1921 geïnstitueerd als de Vrije Gereformeerde Gemeente in Passaic. Zij telde toen 29 leden. Enige maanden lang kwam men al samen onder leiding van Ds. C. Densel, die zich onttrokken had aan Nederlands Reformed Congregation at Park Place, Passaic. Dat gebeurde in het voorjaar van genoemd jaar. Er kwamen steeds meer vrienden de samenkomsten bezoeken. Na veel beraadslaging en gebed besloot men een gemeente te institueren. Op de eerste ledenvergadering in november 1921 werden Marinus Reyngoudt als ouderling en Cornelis Bakker en Jacob Hoogmoed als diaken gekozen. In januari 1922 werd Ds. C. Densel bij acclamatie als

predikant beroepen. Hij had vroeger de gemeenten van Lemmer en Vlaardingengediend en was van 1909 tot 1920 leraar van genoemde Netherlands Reformed Congregation. Ds. Densel nam het beroep aan.

De gemeente groeide. Er ontstond dringend behoefte aan een kerkgebouw. Men kocht in 1924 een perceel aan de Prospect Street, dezelfde straat waaraan de plaats van samenkomst tot nu toe was geweest. Er werd een kerkje gebouwd, waar men jarenlang vergaderde. In 1951 verhuisde de gemeente naar de huidige plaats van samenkomst.

Aanvankelijk werden alle diensten in de nederlandse taal gehouden, elke zondagmorgen en -middag. Avonddiensten waren er toen niet. Al spoedig werd er een zondagsschool opgericht: Jehovah Nissi: de HEERE is mijn Banier. De gemeente nam de naam aan van Rehoboth: de HEERE heeft ruimte gemaakt. De gemeente bestreek omstreeks 1930 een gebied, dat reikte tot de omgeving van Paterson. Toen verzochten enige leden Ds. Densel om daar des zondagavonds in het nederlands te komen preken. Zij huurden een gebouw van de Paterson City Mission. Deze diensten werden gehouden tot oktober 1951, toen de nieuwe kerk in Clifton werd geopend. Vele oudere leden en vrienden kunnen zich nog goed "The Mission" herinneren. De Heere zegende daar het gepredikte woord.

In 1931 werd ten behoeve van de jonge mensen begonnen met een avonddienst in de engelse taal, geleid door Mr. Benjamin Densel, de jongste zoon van de predikant.

Toen de gemeente groeide werd de kerkeraad uitgebreid, in 1933 tot drie ouderlingen en drie diakenen en in 1940 met nog een ouderling en een diaken.

Op 2 augustus 1933 stierf Ds. Cornelis Densel op de leeftijd van 61 jaar. Hij was gedurende 36 jaren een getrouwe dienaar des Woords geweest. Zijn heengaan werd diep betreurd, maar de gemeente voelde zich getroost door de wetenschap dat de Heere Zijn knecht tot zijn eeuwig huis had geroepen. De Heere heeft zijn arbeid willen zegenen.

De gemeente bracht in oktober 1933 een roeping uit op br. Benjamin Densel, een zoon van de vroegere predikant. Deze nam het beroep aan en werd bevestigd op 1 november 1933 door Rev. Anthony Lokke van Kalamazoo, Michigan. Ds. Densel deed zijn intrede op 2 november. Hij was gedurende meer dan 30 jaren aan de gemeente verbonden. Hij legde zijn ambt neer in september 1964.

Gedurende zijn bediening werd het hoe langer hoe duidelijker, dat het noodzakelijk was op het engels over te schakelen. Er werd begonnen met één dienst per maand. Geleidelijk aan werd er meer in het engels gepreekt. Nu zijn er alleen hollandse diensten in de week bij gelegenheid.

Van 1933 tot 1951 preekte Ds. Densel evenals zijn vader elke zondag in Paterson in het nederlands. 's Middags werd er een engelse dienst geleid door ouderling R. Densel, een broer van Ds. Densel. Hij ging in januari 1963 de eeuwige rust in. Zijn arbeid is onder de gemeente nog in dankbare herinnering.

Onder de bediening van Ds. B. Densel werd het kerkgebouw aan de Prospect Street te klein. Begin december 1946 werd er een Baptistenkerk gehuurd voor de middagdiensten. Er werd een bouwfonds gesticht en een bouwcommissie gevormd. Dat was in november 1948. Op 22 mei 1950 besloot de gemeente een groot huis met bijbehorende grond aan de Madison Ave in Clifton te kopen. Het huis werd helemaal opgeknapt door vrijwilligers uit de gemeente. Het doet nu nog dienst als pastorie. In 1951 werd begonnen met de bouw van een nieuwe kerk. In oktober daarop werd deze in gebruik genomen. Er werd bij die gelegenheid gepreekt over het gebed van Salomo bij de inwijding van de tempel te Jeruzalem.

Na de Tweede Wereldoorlog, toen velen uit Nederland naar Canada en de Verenigde Staten emigreerden, kreeg de gemeente contact met de Chr. Geref. kerken in Nederland en later ook in Canada. Vele dienaren, die op bezoek kwamen, preekten in Passaic en Clifton en bevorderden het leggen en verstevigen van banden tussen de kerken. In 1946 kwam Ds. Alberts. Later kwamen ook de predikanten Smits, Baan, Laman, De Waal en Maris en de hoogleraren Van der Schuit en Hovius. Ook Ds. Densel droeg door zijn preken en andere arbeid in Canada en Grand Rapids bij tot onderlinge correspondentie, die in april 1964 zou leiden tot de vereniging met de (toen) Old en Free Christian Reformed Church of Cana-

da and North America.

Na het aftreden van Ds. Densel in 1964 was de gemeente zonder herder, totdat in juli 1969 Ds. C. Smits als zodanig werd bevestigd. Hij diende de gemeente tot hij in augustus 1971 naar Nederland terugkeerde. Ds. Smits behoeft geen introductie daar zijn gaven om Gods woord getrouw en krachtig te prediken aan velen bekend zijn. Zijn talenten als spreker en prediker van de bevindelijke waarheid van Gods Woord werden erg gemist, toen hij na zo korte tijd gediend te hebben heenging. Hij werd in juni 1973 opgevolgd door onze huidige herder, Ds. K. van den Belt. Hij wist zich door de hulp des Heeren in korte tijd de engelse taal goed eigen te maken. Hij begeert niets anders te prediken dan Jezus Christus en Dien gekruisigd.

In 1967 werd een commissie gevormd om jonge mensen gelegenheid te geven zich te wijden aan een zendingsdoel. Zij maakt zich nuttig door aan leden en vrienden van de gemeente gezonde Christelijke lectuur te verschaffen, die anders moeilijk te verkrijgen is. Deze commissie "The Evangelist" vergadert elke maand. De vergaderingen zijn gedeeltelijk bezet met de bespreking van een Bijbels of ander onderwerp. Dan volgt het werk van de avond, het gereedmaken van het boek of boekje van de maand voor verzending (adressering enz.). Een comité, gekozen door de kerkeraad, heeft tot taak alle boeken enz. te keuren. De commissie kiest haar eigen helpers, behandelt haar eigen zaken en voert haar eigen correspondentie. De helpers zijn vooral teenagers. In 1960 werd begonnen met een lijst van ongeveer 60 adressen. Nu worden er elke maand meer dan 360 drukwerken naar vele staten en landen, zelfs naar Nieuw Zeeland en Australië gezonden. Van tijd tot tijd worden er bemoedigende brieven ontvangen, die laten zien, dat God Zijn onmisbare zegen aan dit werk geeft.

Terugziende moet gezegd worden, dat de Heere de gemeente in menig opzicht gezegend heeft. Elke zondag mag de gemeente tweemaal in Gods huis samenkomen rondom Zijn Woord en getuigenis. Op gezette tijden is er het zichtbaar evangelie in Doop en Heilig Avondmaal.

Er is dank verschuldigd aan hen die gediend hebben als leraar, ouderling en diaken. Zij hebben hun tijd en talenten gegeven, ook in het lezen van preken, wanneer er geen leraar was. Predikanten en studenten van het kerkverband hebben bij vele gelegenheden als gastpredikers gediend. Ds. J. Tamminga was vele jaren de moderator. Hij was zeer hulpvaardig en spontaan gaf hij zijn tijd en goede adviezen, telkens als dat nodig was.

Het is onze hoop - zo schrijft C.W. Densel, die het verslag in het jaarboek samenstelde - en ons gebed voor de toekomst, dat de Heere ons niet Zijn Geest onthoude, maar ons bekwame om te strijden voor het geloof, dat eenmaal den heiligen overgeleverd is, en dat Zijn belofte aan Zijn discipelen ook de onze moge zijn: Ik zal u niet begeven en u niet verlaten.

Enkele jaren geleden hebben we in de pastorie gelogeerd bij de tegenwoordige predikant en verschillende leden van de gemeente ontmoet. Dat deed ons goed.

B.

VOOR DE JEUGD

Beste Jongelui !

De brief aan Filemon 13

"Ik dank mijn God, uwer altijd gedachtig zijnde in mijn gebeden, also ik hoor uw liefde en geloof, hetwelk gij hebt aan de Heere Jezus, en jegens al de heiligen".

Phil. 4.5

Paulus, zo hoorden we reeds, leidde dus een biddend leven. Hij bad voor zichzelf en ook voor Filemon en de zijnen.

Dit bidden van Paulus was geen vormelijke zaak, maar een hartelijke zaak. Dit verschil begrijpen jullie wel, hoop ik. Er wordt ontzaglijk veel vormelijk gebeden, doch er wordt weinig met het hart gebeden. Alleen de gebeden, die uit het hart tot God worden opgezonden, worden door God gehoord, die zijn Hem welangenaam.

Misschien is er wel een onder jullie, die zich afvraagt of God ook het gebed hoort van een onbekeerd mens. Er zijn er die zeggen, dat dit niet gebeurt. Het gebed van de goddeloze is de Heere een gruwel, zo staat er in de bijbel. En een onbekeerd mens is een gruwel in de

ogen van God. Op zichzelf zijn dit allemaal waarheden. Toch moeten wij voorzichtig zijn, en er acht op geven hoe we de dingen zeggen. We kunnen waarheden hanteren, zonder toch nog de waarheid te spreken. Mogelijk komt dit jullie ook wat raadselachtig voor. Doch ik zal proberen duidelijk te maken wat ik bedoel.

Elk mens is van nature een onbekeerd mens. Stel nu, dat zulk een mens niet zou behoeven te bidden, omdat het gebed van een onbekeerde niet verhoord zou worden. Dan zou er nooit een gaan bidden. Want het heeft immers niet de minste zin ?

Ik geloof dat een dergelijke redenering de duivel zeer naar de zin is. Want die heeft er een hekel aan als een onbekeerd mens gaat bidden, uit de nood van zijn leven gaat roepen tot God.

Ik denk in dit verband aan Manasse. Zijn naam is al meer genoemd. Toen hij in de gevangenis zat, was hij toen bekeerd of onbekeerd? Ik geloof van onbekeerd, naar zijn eigen waarneming. En als een onbekeerde ging hij bidden. Hij leverde de wapens van op- en tegenstand tegen God in, en bekende dat de Heere God is. Toen de menigte op de Pinksterdag ging vragen wat zij doen moesten om zalig te worden, toen waren zij naar hun eigen waarneming onbekeerd. En toch werden zij verhoord. Want zij kregen door middel van de prediking antwoord op hun vragen. De Heere hoorde hun gebed.

Elk mens die door God tot God bekeerd geworden is, is als een onbekeerd mens tot God gaan bidden. Dus als je van je zelf zegt, dat je nog onbekeerd bent, en ze zouden je komen vertellen dat bidden toch niet helpt en dat God toch niet hoort, omdat je onbekeerd bent, ga dan toch maar je nood de Heere klagen en vraag dan maar veel of Hij je bekere wil. Want Hij nodigt ook onbekeerde mensen uit om tot Hem te bidden: Wendt U naar Mij toe, en wordt behouden, o alle gij einden der aarde, want Ik ben God en niemand meer. Hij zegt tegen het onbekeerde Israël: Bekeer u tot Mij, gij afkerige kinderen, en dan zal Ik uw afkeringen genezen. Meerdere voorbeelden zouden te noemen zijn, dat God zelfs naar onbekeerde mensen luistert. Laat dit dan voor mijn onbekeerde lezers een aansporing zijn om het aangezicht des Heeren geduriglijk te zoeken. Je kunt er niets bij verliezen en je kunt er alles bij winnen.

Bidden, zoals Paulus dat deed, is ook zulk een profijtelijke zaak. Want hij zat in de gevangenis. Door het gebed stond hij in contact met God. Want bidden is spreken met God. En als men met God in contact staat, dan heeft de duivel geen kans. Dan moet die op een afstand blijven. Dan is er voor de zonde geen plaats. Dan is men met de Heere verenigd. Let wel, dit geldt alleen als het gebed levendig gelovig gebed mag zijn. Doch dat levende gelovig bezig zijn met God, dat is zulk een tere zaak. Dat kan zo gauw verstoord worden. Het vlees is er ook nog. En het vlees strijdt tegen de Geest. Zo kan het gebeuren dat ook een ware bidder, soms onder het bidden gedachten in zich voelt opkomen, die zo gruwelijk zijn, dat ik ze maar niet op papier zal zetten. Hoe moet er dan nog weer verzoening geschieden, zelfs over de beste gebeden. Dit leert ons, dat zelfs de allerbeste gebeden, onvolmaakte gebeden zijn. Daar is er maar Eén geweest, Die volmaakt gebeden heeft, en dat is de Heere Jezus Christus. Hij is de grote Voorbidder in de hemel. Daar mocht Paulus door genade ook kennis aan hebben. Hij getuigt daarvan in één van zijn brieven, als hij schrijft: Die ook voor ons bidt. Zalig voorrecht Hem te mogen kennen. Want de Vader hoort Hem altijd.

Paulus schrijft aan Filemon: Ik dank mijn God, uwer altijd gedachtig zijnde in mijn gebeden. Ik dank mijn God.....Dat is ook zulk een rijke uitdrukking. Ik kan daar echt niet aan voorbij, zonder daar even aandacht aan geschonken te hebben.

God was de God van Paulus. Dat is geen kleine zaak. Want van nature was God voor Paulus een vreemde. Paulus kende God niet. O zeker, hij had wel eens van God gehoord, krachtens zijn studie, aan de voeten van Gamaliël. En toch kende hij God niet. Hij had Hem nooit ontmoet. Om God te leren kennen, moet je God ontmoeten in je leven. Door middel van een natuurlijk beeld zullen jullie dit wel kunnen begrijpen. Je kunt kennis hebben van iemand, doordat je wel eens van hem gelezen hebt in de krant en mogelijk ook nog wel zijn foto erbij gezien hebt. Maar je

hebt de persoon in kwestie nooit ontmoet. Dat gebeurt pas, als je hem of haar in levende lijve tegenkomt. Met hem of haar in contact treedt. Dan is er een eerste officiële kennismaking. Je kent dan zo iemand een klein beetje. Bij een nadere ontmoeting leer je hem beter kennen. Op de lange duur, na een veelvuldige omgang met elkaar, weet je wel zo ongeveer wat je aan elkaar hebt. Terwijl het dan altijd nog maar een kennen ten dele blijft. Want wie zal een ander volmaakt kennen. Dat doet alleen God. Die doorgrondt en kent ons. Vergeet het maar nooit.

Paulus had God leren kennen, toen Hij Zich aan hem openbaarde. Toen gingen de ogen van Paulus open. Hij kwam er toen achter, dat hij met al zijn godsdienst voor God niet bestaan kon. Hij moest genade leren leven. En die genade was verworven door de Heere Jezus Christus, Die hij ook niet kende. Doch Die heeft hij ook leren kennen, omdat het God behaagde Zijn Zoon in hem te openbaren. Wat viel er voor Paulus nog veel te leren. Ondanks al zijn geleerdheid moest hij weer van één af beginnen. Begrijpen jullie dat? Maar de Heere was geduldig, om Paulus te onderwijzen door Zijn Woord en Geest, in die dingen, die ter zaligheid nodig zijn. Door een voortdurende omgang met de Heere heeft Paulus de Heere hoe langer hoe beter leren kennen. De Heere heeft hem Zijn liefde verklaard. Hij heeft hem aan de weet gebracht, dat Hij de God van Paulus wilde zijn, terwille van het Borgwerk van de Heere Jezus, Die daartoe van God verlaten heeft willen zijn. Daarom kon Paulus zeggen: Mijn God. God was zijn God. En welk een God? Het was geen god, zoals de heidenen kenden. Maar het was die God, Die de hemel en de aarde gemaakt had. Een almachtige God dus. Nu, daar kon Paulus het leven mee aan. Daar kon hij ook mee in de gevangenis verkeren. Wat was Paulus rijk met deze God. Daar zou natuurlijk nog veel meer van te zeggen zijn. Paulus zelf is er nooit over uitgesproken gekomen. Terwijl hij zelf omtrent God ook nog moest zeggen: Wij kennen ten dele. Daarom profeteerde hij ook ten dele. Want zoals God naar de volheid van Zijn Wezen is, kent God alleen Zichzelf.

Gelukkig zijn diegenen die met de dichter kunnen zeggen: Ps. 48:6

Want deze God is onze God.

Hij is ons doel, ons zalig lot.

Voor tijd noch eeuwigheid te scheiden

Ter dood toe zal Hij ons geleiden.

Wat zijn diegenen arm, die deze God niet kennen. Velen hebben zelfs nog nooit van Hem gehoord. En dan denk ik niet alleen aan de heidenen, maar ook aan diegenen die in je naaste omgeving wonen, en vervreemd van God opgroeien en zonder God het leven door gaan. Straks moeten zij ook sterven, en dan God niet gekend te hebben, hoe moet dat terecht komen? Het einde kan niet anders dan vreselijk wezen. Denken jullie daar eens over na. Want het kan wezen, dat je wel van God gehoord hebt, en Hem toch niet kent, net als Paulus in zijn onbekeerde staat. Dan kun je ook niet zeggen: Mijn God. Want Hij is jullie God niet. Zoekt Hem daarom nog te kennen, terwijl het nog kan.

Stel je daartoe voortdurend onder de midde-len. Gaat op onder de zuivere bediening van het Woord en onderzoekt dat Woord van God voor jezelf. Want daarin heeft Hij Zich genoegzaam geopenbaard tot zaligheid. „En dit is het eeuwige leven, dat zij U kennen en Jezus Christus, Die Gij gezonden hebt”. Het wordt weer kerstfeest, waarop gedacht wordt aan de "zending" van de Zoon Gods.

Gezegende kerstdagen toegewenst. Jullie aller vriend Ds. H.C. v.d. Ent.

BOEKBESPREKINGEN

Uitgaven van Pieters - Groede

DE LEVENSGANG

Dit boekje bevat twee gedichtenbundels van Marinus Nijse. Het boekje vermeldt het Smytegeldfonds te Middelburg als uitgeefster. Dat geeft al een zekere waarborg, dat we hier te maken hebben met gedichten, die naar de Schrift zijn. Dat is natuurlijk van betekenis. De dichter is bekend. Om gedichten te kunnen beoordelen moet men toch wel een zekere bekwaamheid bezitten, wil men dit op deskundige wijze doen. Dat kunnen wij uiteraard niet. We volstaan daarom met een algemene beoordeling. De gedichten spreken aan. Dat is vanzelfsprekend ook de bedoeling. De eerste bundel heet: Woestijn en oase. In een aantal gedichten worden we meegenomen op de weg van de kinderen Israëls naar het land Ka-

naën. Het laatste gedicht gaat over de Heilaanbrenger. Daar-
in lezen we:

De Wet leidt ons niet meer naar 't eeuwig Goed.
Niet één heeft ooit zijn eigen schuld geboet.
Een andre Leidsman biedt Gods liefde aan,
Die voert Zijn kindren door de doodsjordaan.
Slechts Jozua zal 't eindlijk Heil verwerven,
alleen voor hem, die aan de Wet leert sterven.
De tweede bundel is getiteld: Het wonderle leven, een sonet-
tenkrans. Een veelheid van gedachten vertolkt de dichter in
zijn gedichten.
Het ware leven wordt door God ontstoken
in 't koude hart, dat tegen Hem zich kant.
Eén straal van liefde en wij zijn verboden:
het nieuwe leven wordt in 't hart geplant.
Zo luidt het eerste vers van een gedicht, dat: De Zienden
heet.
Het boekje kost f 9,90.

2. EVANGELIE VAN JOHANNES

Dit evangelie is afzonderlijk uitgegeven in de Staten-vertaling.
De bedoeling is, dat het in groten getale verspreid wordt.
De Heere moge het lezen ervan zegenen tot eeuwig heil van
zondaren.
Het kost f 0,70.

3. HET KLEINE BIJBELTJE

Het formaat is erg klein, namelijk 5 bij 8 cm. Iedereen kan
het gemakkelijk bij zich steken om er regelmatig in te lezen.
Het boekje bevat een verzameling teksten uit elk bijbelboek
naar de Staten-vertaling. De uitgever schrijft: Ik ben zo blij
met deze uitgave omdat het bij uitstek geschikt is om cadeau
te geven aan vrienden en vijanden, aan zieken en gezonden,
aan armen en rijken, aan diegenen die Gods Woord kennen of
niet kennen, die Gods Woord liefhebben of haten.
Het kost f 1,-.

VAN DE ADMINISTRATIE

Als u dit mag lezen is de 12de jaargang van ons blad
geheel verschenen, d.w.z. 1977 is weer bijna ten einde.
Zo staat alles in het teken van vergankelijkheid. Vele
abonnees hebben dit jaar het tijdelijke met het eeu-
wige moeten verwisselen. De vraag mogen wij ons wel
stellen, hebben wij de bede uit Ps. 90 vs. 12 geleerd:
Leer ons also onze dagen tellen, opdat wij een wijs
hart bekomen? Ook in dit voorbij gegane jaar is ons
vaak gebleken, hetzij schriftelijk of telefonisch, dat
„Bewaar het Pand” in een grote behoefte voorziet.
Laat dit de medewerkers van ons blad mogen be-
moedigen in het vele werk dat zij mochten verrichten.
Ook nu mogen wij weer doorgeven enkele giften en
overbetalingen, o.a. Mej. R. te U. f 25,-, T. S. te U.
f 25,-, overbetalingen f 155,-, totaal f 205,-. Nu de
tijd weer daar is, voor betaling 13de jaargang (1978),
zien wij weer belangstellend uit naar giften en over-
betalingen. Nogmaals vestigen wij uw aandacht erop,
dat als u in begin 1978 een accept-girokaart ontvangt,
en u heeft reeds gegireerd, kunt u rustig deze kaart
naast u neer leggen.
Adm. „Bewaar het Pand”, Kwartelstraat 74, Alphen
aan den Rijn. Giro 704350.

v. d. L.

Voor al Uw

- ★ BOEKEN
- ★ BIJBELS en
- ★ PSALMBOEKEN

Beleefd aanbevelend

BOEKHANDEL

VAN LEEUWEN

POSTBUS 39, URK - TELEFOON 05277 - 1783

B.G.G. 05250 - 1531

BUBEL

VERAF, EN TOCH DICHT BIJ HEN!

Tijdens de Kerstdagen van dit jaar, leven velen in
grote nood. Dit is vooral het geval in India, in de
staat Andhra Pradesh. Er is gebrek aan voedsel en
kleding. We houden er rekening mee dat veel kin-
dren, in deze staat bevindt zich tevens ons lepra-
raden, die hun ouders verloren, onze steun nodig
project. Velen raakten hun hut kwijt, welke voor
f 250,- kan worden herbouwd. Doe iets voor die
verre naaste.

Wilt U een kind financieel adopteren?

Int. J. Slot Rembrandtlaan 10, Doorn tel. 03430 - 4103
Int. algem. l. 't Lam, Mollenburgseweg 48b, Gorin-
chem, tel 01830 - 23604.

STICHTING REFORMATISCHE

HULPACTIE „WOORD EN DAAD”

Giro 3020900 Velp (G.), met verm. Hulp India.

Wij wensen alle lezers van dit blad
Een voorspoedig en gezegend
nieuwjaar toe.

Hartelijk dank voor het vertrouwen
dat U ons gaf.

Mogen wij ook in 1978 weer Uw
boekhandelaar zijn?

Lindenberg's
boekhandel

Slaak 4-8, Rotterdam 3016, Tel. 010-111607
Al bijna 30 jaar specialist in het christelijke
boek!

Zoekt U alleen verantwoorde boeken
Kom dan bij boekhandel Kool zoeken

Dus niet langer gezocht,
Daar al uw boeken gekocht.

Wij leveren en verzorgen gaarne al uw in-
tekeningen van al uw

- ★ Boekwerken - Bijbels - Psalmboe-
ken, (uitsluitend Statenvertaling) -
Houtbrandteksten - Tegels - Hout-
snijwerk - Boekenleggers, enz.
enz.

UITGEVERIJ - BOEKHANDEL

KOOL

Stationssingel 50 - Veenendaal - Tel. 08385 -

13978 - Postbus 177 - Antwoordnummer 77

Giro 280572 - Bankrek. Rabobank Veenendaal

Rek. nr. 36.51.10.191.

NERGENS BAAT BIJ?

Probeer dan eens één van
de meer dan 40 kruiden-
recepten o.a. vernauwde
bloedvaten, wisseljaren,
vochtafdrijvend, bronchi-
tis, migraine, hoge bloed-
druk, niersteen, galsteen,
en urine, zenuwen, ver-
magering enz. enz.

Alle soorten zijn verpakt
in kuren voor een maand
à f 12,50

(verzendskosten
inbegrepen).

Vermeld wel duidelijk wel-
ke soort U wenst.

NIUW!!!

De soorten vermagering,
zenuwen en vochtafdrij-
vend, nu ook in tabletvorm
Maandkuur f 15,-

Drogisterij

SIKKING

Barvoetestraat 5
Haarlem

Tel. 023 - 312882
Giro 190609

„Welke broeder of
zuster kan mij helpen
aan

een oude lezenaar
voor de huiskamer

Brieven gaarne met prijs-
opgave aan E. Voogd, Ca-
nadalaan 33, Groningen”.

HOTEL

**DREYERD -
OOSTERBEEK**

Telefoon 085-333169

Het hotel waar mevrouw
zich „uit” - en mijnheer
zich „thuis” voelt.

STICHTING HULP AAN PAPOEA'S IN NOOD

Aan allen, die niet willen vergeten.

VERGETEN AARDE

Jan van Eechoud gaf in 1951 deze titel mee aan zijn boek over Nieuw Guinea. Wij pakken
een paar regels op uit zijn voorwoord:

Voor Nieuw Guinea bestond geen tijd; Nieuw Guinea bleef in de duister-
nis der tijden zichzelf gelijk. Zijn sterrenhemel omspannt hetzelfde beeld als
eeuwen geleden. Een boom viel om door ouderdom, een nieuwe groeide
op; een mens stierf, een nieuwe werd geboren; het beeld veranderde niet.

Vijftien eeuwen van onze christelijke jaartelling verliepen, voordat de
Papoea ontdekt werd door de westelijke wereld. En nogmaals driehon-
dervijftig jaren gingen voorbij, voordat de eerste predikers de boodschap
van het Licht in zijn duisternis kwamen brengen.
Wij hebben verantwoordelijkheid gedragen voor de Papoea, lange tijd.
We deden hem onrecht door hem te vergeten.

De Papoea heeft vol vertrouwen zijn toekomst in onze handen gelegd.
Hij verwacht van de Nederlander dat deze hem op de weg zal voeren, die
leidt naar ontwikkeling en voorspoed. Hij verwacht dit van ons, zoals een
kind naar vader opziet.

Presidentie
Mevr. Th. Baum-Voorstad
Kast. 17, Veenendaal, Tel. 01181 - 303
Secretaris
N. Pading, Schalksestraat 7
Amersfoort, Tel. 033 - 28690
Penningmeester
G. G. Stark, Margrietstr. 1
Veldhoven (N.B.)
Adviseurs
NICOLAAS J. OUD, DELFT
ZACH SAWOR, WAGENINGEN

Postgiro 24 30 00
PAPOEAFONDS

Postbus 2100, Eindhoven
Bank: Amro, Eindhoven
Rek. no. 44.40.72.470

VERGETEN VOLK...

De geschiedenis is verder gegaan. Jan van Eechoud schreef zijn woorden tegen de achtergrond van een politiek tijds-
beeld waarin Nederland mogelijkheden had om samen met de Papoea's verder te komen. Het is buiten de Papoea's om
gegaan dat Nederland zich toch terugtrok. Al vijftien jaar zucht het volk onder de bezetter.

Een Papoea vraagt ons:

Als u nog ergens tot de mensen in Nederland kunt doordringen,
zeg ze dan, dat wij geen tijd meer hebben. Steeds meer Papoea's
worden uit hun baan gedrukt. Hoe kunnen we elkaar nog helpen
als er geen inkomsten meer zijn? Er komt ook al geen water meer
uit de kranen. Voor onze zieken is er geen dokter en de medicijnen
zijn peperduur. Aan wie kunnen wij anders iets vragen? De Neder-
landers waren onze vrienden....

Zo ziet de haast wanhopige Papoea naar ons „zoals een kind naar vader opziet”.

GEEF EEN TEKEN VAN LEVEN ..

Het is straks weer Kerstfeest. Het Licht schijnt overal. Gods genade is er toch niet zonder onze barmhartigheid? Maar
dan komt allereerst de Papoea. Hij was één van de onzen en hij is het als mens gebleven. Zijn nood, onze nood; in een
solidariteit die in liefde is gevat en naar die maat geeft. En vertrouw 't:

UW PAPOEAFONDS BRENGT UW HULP VERDER

Scholengemeenschap „De Driestar” Gouda

Aanmelding van studenten

Zij, die met ingang van het schooljaar 1978/1979 de Ped.Akademie
of de Opleidingsschool voor Kleuterleidsters willen bezoeken,
kunnen zich daarvoor vanaf heden tot 1 maart 1978 aanmelden.

Onderwijsopleiding

Tot de P.A. zijn in beginsel toelaatbaar zij, die het diploma
gymnasium, atheneum, havo en meao (dit laatste onder bepaalde
voorwaarden) bezitten en zij, die weliswaar niet in het bezit
zijn van diploma gymnasium of atheneum, doch de zesde klas van
een dergelijke school hebben doorlopen.

Opleiding voor kleuterleidsters

Tot de O.K. zijn in beginsel toelaatbaar zij, die diploma mavo-4
of bewijs van overgang van klas drie naar klas vier van gymnasi-
um, atheneum of havo bezitten.

Internaten

Studenten, die te veraf wonen om heen en weer te reizen tussen hun
woning en de school, kunnen gehuisvest worden in een der jongens-
of meisjesinternaten.

Rijksstudietoelagen

Tot 1 februari 1978 staat de mogelijkheid open om een rijksstudie-
toelage aan te vragen bij het Ministerie van Onderwijs, afd. Rijks-
studietoelagen, Kempkensberg 2, Groningen. Desgewenst worden aan-
vraagformulieren en inlichtingen verstrekt door de dekaan van de
thans bezochte school of door de administrateur van onze scholen-
gemeenschap.

Aanmeldingsformulieren

Voorlichtingsfolders en aanmeldingsformulieren worden op aanvraag
toegezonden..

Adres

Aanmeldingen dienen te worden gericht aan:

Scholengemeenschap „De Driestar”, afd. Beroepsopleiding,
Ronsseweg 557, Gouda, tel. 01820-26233.